

[Holger Hansen.]

ikke, da han havde anledning dertil i fjor, omtrent på denne tid i februar måned, da vi havde fremsat forslag fra venstre om en undersøgelse af den erhvervs- og befolkningsmæssige udvikling i landet, tog vores forslag for gode varer og satte en sådan undersøgelse i gang. Ministeren sagde dengang til os, at der allerede i regeringen og inden for administrationen var undersøgelser i gang om dette problem, om erhvervslivets lokaliseringsmønster og så fremdeles. Det fremgår ikke af dette lovforslag, at ministeren havde ret i denne påstand, tværtimod.

Venstre har fremsat forslag til lokaliseringsrådgivning, som vi også gjorde det i fjor, og det er nu til behandling sammen med ministerens forslag om region- og landsplanlægning, som vi nu drøfter. Vi fortryder nok i dag, at vi ikke også genfremsatte det andet forslag, dette om den befolkningsmæssige og erhvervmæssige fordeling. Det skyldes ministerens udtalelser i fjor. Vi ville vente og se, men ventede altså forgæves.

Skal man resumere venstres stilling til lovforslagets bestemmelser om landsplanlægning, må det blive, at formålet, som det er udtrykt i § 1, er holdt i så almindelige vendinger, at vi mener, at denne paragraf alene i hvert fald ikke siger meget, at ministeren i sit forslag vedrørende ledelsen af landsplanlægningen ikke har ramt, hvad vi mener er rigtigt, men har forsøgt at skyde problemet fra sig eller har ladet det ligge dér, hvor det hidtil har ligget. Vi mangler tegn på et virkeligt ønske om at påvirke lokaliseringen her til lands. Dette ønske har vi. Vi har ønsket om decentralisering i vidt omfang. Vi har ønsket om at give mennesker en mulighed for at komme til at leve og bo, hvor de nu føler det er rigtigt for dem, og dermed en decentralisering af erhvervsliv og befolkning i vort lille land.

Vender jeg mig dernæst til lovforslagets kapitel 3 om regionplanlægning, så anerkender jeg her ministerens ønske om at fastlægge retningslinjer herfor og anerkender

også, at der på en helt anden måde end i afsnittet om landsplanlægning er gjort et forsøg på at stille nogle modeller op, et forsøg på at udarbejde praktiske fremgangsmåder til, hvorledes en sådan regionplanlægning skal finde sted. Jeg synes også, det er rigtigt, at vi husker, at der på andre områder end netop, hvor det drejer sig om fysisk planlægning, er planlægningsopgaver i gang, det gælder skolen, det gælder socialvæsenet, og det gælder andre områder. Opgaven vil altså blive at søge at indpasse de forskellige sektorplaner i en egentlig regionplanlægning, og heri er jeg enig med ministeren.

Det forekommer mig, at paragrafferne her, som de er foreslået, vil komme til at indebære en overordentlig tung procedure, en overordentlig tung vekselvirkning mellem amtsrådet og kommunalbestyrelsen, og jeg har da også indtrykket af, at ministeren selv dels i bemærkningerne og dels i fremsættelsestalen ligesom gør undskyldning for, at det måske godt kan se lidt besværligt ud. Jeg har også lagt mærke til, at de to tidligere ordførere har haft den samme bekymring, og det kunne jo tyde på, at vi måske kunne søge frem til mere hensigtsmæssige arbejdsformer. Det er meget vigtigt, at denne planlægning ikke bliver udformet på en sådan måde, at den fordyrer, forsinker og besværliggør arbejdet for såvel kommunalbestyrelse, amtsråd og andre offentlige myndigheder som for erhvervslivet, som jo skal spille med i dette orkester. Hvis man skal se sort på tingene, så vil disse paragrafer kunne betyde en overordentlig besværlig procedure, de vil komme til at betyde et utal af breve, i stakkevis af papir sendt fra den ene myndighed til den anden. Vi må nok under behandlingen af dette forslag søge at finde frem til lettere metoder, til noget, som er enklere.

Jeg tror, at det, vi har behov for, er en regionplanlægning, som er en planlægning i meget grove træk. Jeg tror ikke, vi gør nogen gavn ved at forsøge at give for detaljerede og for stringente linjer, forsøge at fastlægge en udvikling i et område. Dette